

SZUKAMY KOLORU

BOŻENA PAŹDZIO
MAGDALENA KLABACHA-LICA
WIOLETTA MAJEWSKA
RENATA PAŹDZIO

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Maria Ferenc
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć

Szukamy koloru

Temat kompleksowy

Kolorowe lato

Adresaci zajęć

5-latki, w tym dzieci ze SPE

Etap edukacyjny

wychowanie przedszkolne

Miejsce i czas realizacji zajęć

przedszkole, 30 minut (z możliwością wydłużenia)

Cel ogólny

tworzenie sytuacji edukacyjnych umożliwiających zapoznanie z barwami podstawowymi i pochodnymi.

Cele operacyjne

Wiadomości: dziecko zna zasady współpracy i komunikacji z rówieśnikami w grupie; zna podstawowe reguły językowe i sposoby poprawnej komunikacji; zna zasady korzystania z urządzeń cyfrowych; zna barwy podstawowe: czerwoną, niebieską, żółtą; zna sposób pozyskiwania barw pochodnych; wie, jak układać i kontynuować rytmy; zna swoją potrzebę ruchu; wie, że za pomocą barw można wyrazić siebie, zrozumieć świat przyrody; zna różne techniki malowania.

Umiejętności: dziecko kreatywnie współpracuje z rówieśnikami w grupie; tworzy zrozumiałe wypowiedzi; mówi o swoich wrażeniach; stosuje porównania; ustala reguły w grupie i ich przestrzega; odpowiedzialnie korzysta z magicznego dywanu; eksperymentuje z kolorami podstawowymi – miesza je i uzyskuje nowe barwy; rozpoznaje i nazywa kolory podstawowe i ich pochodne; układa kolorowe rytmy; kontynuuje rytmy; maluje na folii typu stretch; aktywnie uczestniczy w zabawach ruchowych.

Postawy: dziecko jest twórcze, kreatywne, komunikatywne, aktywne.

Środki dydaktyczne

kolorowe kwiatki z wycinanek w kolorach żółtym, niebieskim i czerwonym, farby w podstawowych kolorach, pędzle, kartki, palety; folia stretch.

Zastosowanie narzędzi ICT

magiczny dywan (gra Pianino)

Formy pracy

zespołowa, grupowa, indywidualna

Metody/techniki pracy

metody aktywizujące (cyfrowa, gry z regułami), praktyczne (pokaz, ćwiczenia, doświadczenia), słowne (rozmowa) / techniki: doświadczeń poszukujących i ekspresji artystycznej.

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

1. Wprowadzenie do zajęć: rozmowa kierowana na temat kolorów w przyrodzie (pytania nauczyciela dotyczą kolorów kwiatów, liści drzew, zwierząt itp., tego, do czego potrzebne są kolory roślinom czy zwierzętom).
2. Zabawa z regułami „Kameleon”. Dzieci biegają swobodnie po sali. Nauczyciel zatrzymuje grę i podaje nazwę jakiegoś przedmiotu, np. pomidor. Dzieci wyszukują w sali i dotykają przedmiotu w kolorze, z którym kojarzy im się podana nazwa (np. zielonym, czerwonym). Zabawę powtarzamy kilka razy.

Część główna

3. Zabawa dydaktyczna „Szukamy koloru”. Dzieci podzielone są na kilkusobowe zespoły. Każda drużyna otrzymuje paletę farb z trzema kolorami podstawowymi: niebieskim, żółtym, czerwonym, kartki i pędzle. Dzieci eksperymentują z kolorami, mieszają kolory, tworzą nowe barwy. Mówią o swoich doświadczeniach, nazywają kolory, które otrzymały z mieszaniny barw.
4. Zabawa twórcza „Kwiaty lata”. Stoliki stoją odwrócone do góry nogami, wokół ich nóg rozciągnięta jest folia typu stretch. Dzieci malują farbami letni ogród. Korzystają z barw podstawowych i barw pochodnych otrzymanych w toku doświadczeń.
5. Zabawa dydaktyczna „Kolorowe kwiatki”. Dzieci siedzą w półkolu. Na środku (na stosie) leżą papierowe kwiaty w trzech barwach podstawowych. Chętne dziecko zaczyna układać rytm z kolorowych kwiatów, np. żółty, żółty, niebieski, żółty... Dzieci wybierają ze stosu kwiaty, odtwarzają i kontynuują rytm. Odkładają kwiaty na stos. Kolejne dziecko podaje inny rytm. Zabawę kontynuujemy i powtarzamy kilka razy.

Część końcowa / podsumowanie zajęć

6. Zabawa na magicznym dywanie „Podaj kolor”. Dzieci siedzą wokół dywanu, na którym wyświetlone jest kolorowe pianino. Zabawę rozpoczyna nauczyciel,

który stoi na wybranym kolorze, podaje jego nazwę i przedmiot o takim kolorze, np. „Żółty jak cytryna”, po czym przeskakuje na następny kolor, np. „Czerwony jak mak”. Wybiera do gry następną osobę. Dziecko wskazuje na kolor poprzednika, podaje swoje porównanie, np. „Czerwony jak cegła” i przeskakuje na inny kolor. Zabawę powtarzamy tak długo, aż wszystkie dzieci zagrają na dywanie. Na zakończenie dzieci podnoszą żółty kartonik, jeśli zajęcia się im podobały, czarny kartonik, jeśli zajęcia się nie podobały.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel na bieżąco przekazuje dziecku informację zwrotną poprzez wskazanie, co dziecko robi dobrze, co i jak wymaga poprawy. Brak magicznego dywanu – można rozłożyć na podłodze kolorowe kartki. W przypadku stymulacji, rozwijania, usprawniania funkcji psychomotorycznych nauczyciel włącza do zajęć cele terapeutyczne. Etapy zajęć powiązane są z kształtowaniem kompetencji kluczowych w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, kompetencji cyfrowych, kompetencji osobistych, społecznych i w zakresie umiejętności uczenia się, w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Ogólne wskazania do pracy z dzieckiem ze SPE (szczegółowe wskazania co do dostosowania metod/technik/form/warunków/organizacji pracy do indywidualnych możliwości dziecka zawarte są w IPET, opinii) – w razie potrzeby: zmiana formy aktywności, formy pracy, zmodyfikowanie metody/techniki pracy, zmniejszenie/zwiększenie liczby zadań / kart pracy, dostosowanie środków dydaktycznych do dysfunkcji dziecka, zróżnicowanie kart pracy, stały nadzór, dostosowanie stanowiska pracy / sposobu komunikowania się do dysfunkcji dziecka (np. przez odpowiednie oświetlenie, widoczność, miejsce blisko nauczyciela, eliminowanie zbędnego hałasu, unikanie gwałtownych ruchów, nadmiernej gestykulacji itp.).